

VÅRE NORSKE HUNDERASER

Hygenhund

Foto: Ukjent

Opprinnelse

Hygenhunden har fått sitt navn etter prokurator Hans Fredrik Hygen. Fra 1830 og utover bodde han på Ringerike og begynte å avle på lokale støvere. I 1839 flyttet Hygen til Romerike og tok da i bruk hunder herfra i avlsarbeidet. Sønnene til Hygen førte farens oppdrettsarbeid videre og spesielt den ene sønnen, A. B. Hygen var meget aktiv. Han deltok i opprettelsen av Specialklub for Norske Harehunde i 1902, og var sentral i utformingen av den nye standarden for rasen som kom samme år. Dette året ble også hygenhund og dunker definert som to adskilte raser.

Årene før og etter første verdenskrig var vanskelige for hygenhund- og dunkeravl. I årene 1925-1934 ble rasene slått sammen av NKK, selv om Norsk Harehundklub var sterkt imot denne sammenslåingen. Etter at avlsarbeidet på hygenhund tok seg opp igjen i mellomkrigstiden ble rasene igjen skilt. Det ble nå drevet et godt avlsarbeid for hygenhunden, og ved annen verdenskrigs slutt stod det bra til med rasen. Hundene viste gode jaktegenskaper, men noen av linjene var plaget med aggressive hunder.

Neste krafttak for rasen ble gjort i 1970-årene hvor det ble gjort en innkryssing med dunker, samtidig som det ble arbeidet mye med å spore opp flere gode hannhunder for bruk i avlen. Siden har det vært 4 nye innkryssinger med dunker i tidsrommet 1993 – 1996. I 2000 og 2002 ble det gitt tillatelse til 2 kull med finsk støver, og sist et kull med hamiltonstøver i 2006. På denne måten har man fått utvidet rasens avlsgrunnlag.

De siste årene har antall nyregistrerte valper av hygenhund hos Norsk Kennel Klub ligget på 27-44 i året. Antallet regnes for svært lavt, og det bør øke for å sikre rasen en livskraftig fremtid uten fare for innavlsproblematikk.

Eksteriør

Hygenhunden har mye til felles med Dunkeren, både i opphav og egenskaper, men viktige eksteriørtrekk er forskjellige; der Dunkeren skal være lang, skal hygenhunden være noe kortere. Hygenhunden skal være middels stor og kraftig, men ikke tung. Høyde for hannhunder er 50-58 cm. Og for tisper 47-55 cm. Hode og snute er noe kortere og bredere enn hos dunkeren, og skal være måtelig kileformet. Hygenhunden må ikke ha glassøyne. Ørene skal være hengende og middels lange. Halen når til

Foto: Ukjent

hasene og bæres noe buet. Pelsen er tett og glatt. Alle fargekombinasjoner er tillatt, men den vanligste er rød bunnfarge med hvite tegn.

Bruksegenskaper

Hygenhunden er en dyktig harehund med et vennlig gemytt. Den er lett å lære opp, den begynner tidlig å jage og den har god jaktlyst. Som familiehund er den som regel rolig og fin å ha i hus, og den er grei å dressere.

Sikring av hygenhunden for fremtiden

Den viktigste sikringen av Hygenhunden er å sørge for at det finnes en større og livskraftig stamme av rasen. Dette kan flere bidra med ved å skaffe seg hygenhund dersom de allikevel har tenkt å skaffe seg en harehund.

Det er etablert en sædbank for alle de norske hunderasene. Sædbanken bygges opp i samarbeid mellom de enkelte raseklubbene, Norsk Kennel Klub og Norsk genressurscenter, for å bygge opp en genbank med frossen sæd for langtidslagring.

Målet er at genbanken skal inneholde sæd etter ti hunder av hver av de sju norske hunderasene (foruten hygenhund er det dunker, haldenstøver, lundehund, buhund, norsk elghund grå og norsk elghund sort). Sæden skal fortrinnsvis lagres i ti år og kan tas i bruk ved f.eks. akutt krise i en rase eller ved behov for "gammelt" materiale i avlsarbeidet.

Du kan få mer informasjon hos Norske Harehundklubbers Forbund, Norsk Kennel Klub, Pb. 163 Bryn, 0611 Oslo, tlf. 21 600 900 eller Norsk genressurscenter, 1431 Ås, tlf. 64 94 90 55.

skog+
landskap

NORSK
GENRESSURSCENTER

Norsk Kennel Klub, Pb 163 Bryn, NO-0611 Oslo

T: 21 60 09 00 F: 21 60 09 01

info@nkk.no

www.nkk.no

Norsk genressurscenter

- inngår i Norsk institutt for skog og landskap

Pb 115, NO-1431 Ås

T: 64 94 90 55 F: 64 94 29 80

www.genressurser.no

post@skogoglandskap.no